

M. A. E.

A „MAGYARORSZÁGI ARTISTA EGYESÜLET” HIVATALOS KÖZLÖNYE

E hivatalos közlöny megjelenik minden hó 1-én és 16-án. Minden feleletet óhajtó levélhez válaszbélyeg melléklendő. ::
:: TELEFON 28-75. ::

Felelős szerkesztő:
AALBACH JACQUES

Előfizetési díj tagoknak: egész évre 4.80 K, fél évre 2.40 K, negyedévre 1.20 K, havonként 40 fillér, nem tagoknak 50 ::
:: százalékkal drágább. ::

Az egyesület hivatalos helyisége és a M. A. E. szerkesztősége: VII., Akácfa-utca 11. sz. I. em. Hivatalos órák: d. u. 3-4.

Husvét.

Ismét elmúlt egy tél, mely az artistáknak csak bajt, bánatot és gondokat okozott. A háború és a vele járó súlyos viszonyok főként az artistákat sújtják, mert őket senki sem támogatja, sőt még a legcsekélyebb előzékenységgel sem találkoznak, mely megélhetésüket legalább megkönnyítené. Ellenkezőleg, mindenütt nehézségekkel kell megküzdenünk, melyeket részint a hatóságok támasztanak, de részint mi magunk okozunk önmagunknak.

Most közeledik a husvét, ez a szép ünnep, mely az artistákban egy szebb jövő reményét kelti. Hiszen nemsokára itt lesz a nyár, amely lehetővé teszi, hogy a kereseti alkalmak szaporodjanak, mert a vidéki színházak befejezik idényüket.

Csak hogy, sajnos, ez a remény is csalfa lesz, mert egyrészt a vidéki színházak közül némelyek továbbra is nyitva maradnak, és ezeken a helyeken nekünk játszási engedélyt nem adnak, másrészt pedig óriási versenyt támasztanak az egyes színházak tagjaiból alakuló kabarétársulatok.

A legnagyobb és minket leginkább sújtó igazságtalanság pedig az, hogy a hatóságok még most is szigorúan ragaszkodnak a m. kir. belügyminiszteriumnak 1901. évi 64573. sz. rendeletéhez, mely megtiltja, hogy olyan városokban, ahol színészek játszanak, artisták részére játszási engedély kiadassék. Ez a rendelet már tulajdonképpen régen elavult, mert ez azokban az időkben hozatott, amikor a vidéki városokat még német varieté-társulatok árasztották el és ezekkel szemben akart a miniszterium a magyar színészetnek védelmet nyújtani. Ma azonban, amikor német artisták már nincsenek, ez a rendelet teljesen felesleges, de ennek dacára azt a legszigorúbban alkalmazzák, sőt a m. kir. belügyminiszterium annyira fontosnak tartja ezt a kérdést, hogy még külön figyelmeztette is a vidéki városok hatóságait, hogy a rendeletet pontosan tartsák be. Minden törekvésünk, hogy ez a téves rendelkezés, mely az artistákat annyira sújtja, hatályon kívül helyezzessék, ismételt kéréseink dacára eredménytelen maradt és mi legfeljebb csak remélhetjük, hogy talán mégis sikerülni fog valamikor a miniszteriumot meggyőzni arról, hogy arra a rendeletre egyrészt semmi szükség nincs, másrészt pedig az igazságtalanul sújt bennünket.

A viszonyok — ezektől a nehézségektől el is

tekintve — ma különben is sokkal rosszabbak a vidéki városokban, mint azelőtt voltak. Ezelőtt legalább meg volt a remény arra, hogy vidéken az artista jelentékenyebb keresethez juthat. Ma azonban a különféle kabarétársulatok az artistákat a legérzékenyebben károsítják. Ha ezek a társulatok még valami kiváló képességű és jónevű művészekből állnának, még megjárna. Csakhogy ezek a társulatok nagyrészt olyan tagokból verődnek össze, akik sem a színházban, sem egyebütt érvényesülni nem tudnak, akik nem művészek, hanem csak kontárok. De mert mégis színészek, a hatóságok részéről előnyben részesülnek és ők fel is használják az alkalmat, hogy minket artistákat megkárosítsanak nemcsak azzal, hogy keresetünket elveszik, de azzal is, hogy minden művészi képesség nélküli előadásaikkal elriasztják és bizalmatlanná teszik a közönséget.

Az ilyen egyének attól sem riadnak vissza, hogy a közönséget teljesen valótlan reklámokkal csalják be előadásaikhoz, amennyiben közismert művészek neveit nyomtatják hatalmas betűkkel plakátjaikra és egészen apró betűkkel jelzik, hogy nem ezek a művészek lépnek fel, hanem csak azok műsora fog előadásra kerülni.

A vidéki hatóságok az artistáknak úgy látszik azért nem akarnak játszási engedélyt adni, mert azt hiszik, hogy ily módon megvédik a szinigazgatókat a konkurencia ellen. Pedig ez a felfogás nagyon téves. Mert ha a szinistársulat jó és az előadások élvezetesek, a közönség a színházat akkor is látogatni fogja, ha ugyanabban a városban nem egy, de több kabaré, vagy varietévállalat működik. Viszont ha a szini előadások rosszak, azokat a közönség amúgy sem látogatja. Ezenfelül bizonyos gyámkodás is rejlik ebben az intézkedésben, amennyiben úgyszólván kényszeríteni akarják a közönséget, hogy csak színházba menjen és az egész idény alatt minden másfajta szórakozást kerüljön.

Mindenekfelett azonban óriási igazságtalanság nyilvánul meg az említett intézkedésben főleg azért, mert olyan családfőket, akik katonai kötelezettségüknek eleget tettek, akik adójukat megfizetik és honfiúi kötelezettségüket minden egyéb tekintetben is teljesíteni kötelesek, kényszerít arra, hogy tétlenül éljenek és akadályozza őket kenyérkeresetükben kizárólag csak azért, hogy mások könnyebben boldogulhassanak.

Természetesen szerepel ennél a kérdésnél a „kulturális misszió” jelszava is. De ha egy kissé vizsgáljuk,

hogy tulajdonképpen miben áll az a bizonyos misszió, furcsa képet nyerünk. A színigazgató nem a kultúrával törődik, hanem anyagi érdekeivel. Első sorban és főként azzal törődik, hogy keressen — és a kultúra, ha egyáltalán gondol erre, — a legutolsó gondjai közé tartozik. Vagy talán abban rejlik a kulturális misszió, hogy egy olyan orfeumtársulatnak, mely kifejezetten teljesen fehér műsort hirdet, nem adnak játszási engedélyt csak azért, mert a szomszéd városka színigazgatója éppen abban az időben szintén ott akar vendégszerezni, még pedig a plakátok szerint „Az elnökié” c. darabbal, melyre nézve a szinlap előre jelzi, hogy az csak „felnőtteknek” való? Vagy talán abban rejlik a kulturális misszió, hogy ugyanazon színigazgató kabaré-előadást rendezett, amelyről másnap az összes lapok egyhangú megbotránkozással megállapították, hogy telve volt a legnagyobb szemérmertlenségekkel és éppen ezért a meghatározottabban tiltakoztak az ellen, hogy ilyen előadások megismételtesenek?

Persze, ha ilyen előzmények után egy igazán tisztességes kabaré-előadást akar valaki ott rendezni, a közönség már nem hajlandó elmenni, mert fél attól, hogy megint valami trágársággal fogják szórakoztatni.

Ha a hatóságok a színigazgatókat előnyben részesítik, kötelesek arról is gondoskodni, hogy azok maradjanak meg abban a keretben, amelyben működni szoktak és ne adjon engedélyt arra, hogy az artisták keresetét megrövidítsék. Kötelességük volna ez annál is inkább, mert a színészekből összeállított u. n. kabaré-társulatok nagyrésze tönkre megy, a közönséget azután gyűjtésekkel zaklatják és mivel az ilyen társulatok rendszerint jónévű orfeumok vagy kabarék neve alatt szerepelnek, végül is az artisták szenvednek a hivatlan elemek eme tulkapásai és visszaélései miatt.

Nem kell bővebben fejtegetnünk, hogy ezeken az állapotokon változtatni kell, mert nincs ország, ahol bármely kereseti ág a többivel szemben jogosulatlan előnyben és támogatásban részesülne, pláne akkor, amidőn ezzel a másik kereseti ág nagy mértékben károsodik. Mi nem küzdünk a színészek ellen, akiket tisztelünk és becsülünk és körünkben szívesen látunk, de kívánjuk, hogy ebben a kérdésben végre történjék valami, mert nekünk is jogunk van — és mi is akarunk élni, — ezt pedig remélhetőleg senki sem veszi zokon tőlünk.

A baj egyik oka abban is rejlik, hogy dacára a felvételi vizsgáknak, sok tehetségtelen egyén lép a színi pályára és mivel ezek nem tudnak leszerződni, viszont megélni akarnak, összeállnak kabarétársulatokká, beutazzák az országot, nagyhangú, de valótlan tartalmú reklámokkal becsalják a közönséget és azután teljesen értéktelen, minden művészi képesség nélküli előadásaikkal valóságos felháborítják a közönséget, mely természetesen elveszti bizalmát az ilyfajta vállalkozásokkal szemben és ennek mi, az artisták, isszuk meg a levét. Ezen a bajon csak szigorubb vizsgákkal lehetne és kellene segíteni, mert meg kellene nehezíteni, vagy lehetetlenné kellene tenni, hogy hivatlan és tehetségtelen egyének kerüljenek a színészek közé és szaporítsák az amugy is nagyszámban létező színészproletárok számát.

Az ilyen színészproletárokból összeállott társulatok még azt is megteszik, hogy közismert és jónévű

artisták műsorát, melyet ezek nagy gonddal, fáradsággal, és anyagi áldozattal szereznek meg, egyszerűen ellopják, engedély nélkül előadják, úgy, hogy amikor az illető művész azután személyesen lép fel abban a városban, már lecsépett műsorral áll a közönség elé.

A Magyarországi Artista Egyesület ezen visszaéléssel szemben is erélyesen akar fellépni és érintkezésbe fog lépni a szerzők egyesületével, hogy itt is rendet teremtsen.

Ugy ezen a téren, mint másutt is igen szép eredményeket tudnánk elérni, ha az artisták végre talpukra állanának, ha mindnyáan belépnének egyesületünkbe és közös erővel, újult munkakedvvel dolgoznának velünk együtt. Csak egyesült, jól szervezett erővel lehet célt érni és lehet az artisták nehéz helyzetén könnyíteni, aminek már itt van a legfőbb ideje.

Husvét közeledik! A kellemes husvét! Vajha a husvét harangok zúgása szebb és jobb időket hirdetne nekünk! Olyan időket, amelyekben az összetartás, az öntudatos és buzgó munkáldodás végre szebb és boldogabb jövőt biztosítana nekünk. Adj a Isten, hogy így legyen!

Vajha szavaim eljutnának minden kartásunkhoz és vajha azok kellő megértésre találnának. Ezzel a óhajjal kívánok mindenkinek boldog husvét ünnepeket.

Kivonat

a M. A. E. 1916. április 8-án tartott rendes választmányi ülésének jegyzőkönyvéből.

Jelen voltak: Rott Sándor elnök, Aalbach Jacques ügyv. titkár, Lénárd Béla segédtitkár, Szabó Sándor pénztáros, Roland Róbert ellenőr, Gerő József gazda, Mach Zsiga, Mach Lázár számvizsgálók, Springer Ármin, Bodrogi József, Neszmélyi Izsó, Palotai Frigyes választmányi tagok.

Rott Sándor elnök konstatálván a határozatképességet, megnyitja az ülést és elrendeli a jegyzőkönyv felolvasását. Ennek megtörténte után Roland Róbert és Gerő József hitelesítik.

Aalbach ügyvezető titkár jelentésében az igaz meghatottság hangján emlékezik meg arról a súlyos csapásról, mely az egyesület érdemes és szeretett elnökét, Rott Sándort, édesanyja elhúnytával érte. Meghatóan vázolja azt a szeretetteljes, ragaszkodó viszonyt, mely az elhunyt és fia között fennállt és őszinte, keresetlen szavakkal tolmácsolja az egyesület részvétét. Indítványozza, hogy a választmány helyéről való felállással adjon kifejezést gyászának.

Rott Sándor elnök meghatottan mond köszönetet.

Aalbach ügyvezető titkár bejeienti, hogy a Folies Caprice tagjai Rott elnök édesanyja halálára 37 koronát küldtek be koszorúmegváltásként, a rokkant- és segélyalap javára. (Tudomásul veszik.) A VII. kerületi előjáróság megvizsgálta az egyesület könyveit és azokat a legnagyobb rendben találta. (Tudomásul veszik.) A múlt választmányi ülés határozata szerint levelet írj a német konzulátusnak a Németországba való kiutazás ügyében. Felolvassa a levelet, ugyszintén a konzulátus választát, melyben értesítik az egyesületet, hogy ebben az ügyben csakis a berlini Generalstabscommando határoz.

Roland felhívja a választmány figyelmét egy útra,

melyen talán lehetséges volna a dolgot keresztülvinni. A választmány megbizta az ügyvezető titkárt, hogy lépjen érintkezésbe az illetékes faktorokkal.

Ügyvezető titkár bejelenti a választmánynak, hogy a honvédelmi minisztérium mint az Artistaegyesület titkárát felmentette a katonai szolgálat alól. (Éljenzés.)

A legutóbbi választmányi ülésen bejelentett ügyben, két év előtti felvétele óta nem jelentkezett tagot illetőleg, tudakozódott az iroda, de holléte felől seholsem tudott felvilágosítást kapni. *Aalbach* ügyv. titkár indítványára a választmány az illető által befizetett 7 korona 20 fill.-nek a rendkívüli segélyalaphoz való csatolását határozza el.

Ügyvezető titkár bejelenti még, hogy Schmidt Mihály cirkuszigazgató fellebbezésének a belügyminisztérium helyet adott és megkapta a Pozsonyban való játszási engedélyt, a Nemzeti (Royal) Orfeum pedig 2 kor. büntetéspénzzel gyarapította a rokkant és segélyalapot.

Ügyvezető titkár jelentését a választmány tudomásul veszi.

Neszményi Izsó választmányi tag bejelenti, hogy tekintettel egészségi állapotára mindenfajta egyesületi ügyektől távol akarja magát tartani, s így kénytelen választmányi tagságáról lemondani.

Rott elnök a választmány nevében élénk sajnálkozásának ad kifejezést *Neszményi* lemondása felett és abbéli reményének ad kifejezést, hogy idővel ismét helyet fog foglalni az egyesület választmányában.

Aalbach, ügyv. titkár bejelenti a választmánynak, hogy tárgyalta *Manchen Frigyes* urral, a szövegírók és zeneszerzők egyesületének képviselőjével az előadási jog ügyében. Indítványozza, hogy a „Magyarországi Artista Egyesület“ lépjen érintkezésbe fenti egyesülettel és a tárgyra nézve dolgozzanak ki egy közös tervezetet. Hozzászólnak, *Springer Ármán*, *Mach Zsiga*, *Bodrogi József*.

Rott Sándor elnök kijelenti, hogy titkár indítványához hozzájárul, de indítványozza, hogy a határozat kimondását halasszák el a következő ülésre. (Egyhangúlag elfogadjatik.)

Bodrogi József indítványozza, hogy tekintettel a záróra által sújtott artistákra, úgy mint tavaly, az idén is létesítsen az egyesület egy varietét, ahol a szerződés nélküli artisták kereselhez jussanak.

Roland Róbert ellenőr több szempontból nem tartja helyesnek a terv megvalósítását. A tavalyi eredmény csakis *Aalbach* ügyv. titkár nagy fáradozásának köszönhető és ezt most, midőn az egyesület vezetésében annyira el van foglalva, nem lehet tőle kívánni.

Műsort is igen nehezen lehetne összeállítani, mint-hogy az idén, még kevesebb az artista mint tavaly. Indítványozza, hogy az egyesület lépjen érintkezésbe a környékbeli mozitulajdonosokkal, akik kabaréelőadásokat is tartanak, hogy az egyesületet bizzák meg esetről-esetre a műsorok összeállításával.

Aalbach ügyv. titkár, ezt kivihetetlennek tartja, minthogy nincs ember aki ezzel foglalkozzék és a műsorok összeállítása, bármily igazságosan is történnék ez, elégedetlenségre adna okot. Ellenben indítványozza, hogy lépjenek érintkezésbe az *Angol Park* igazgatóságával, egy ott létesítendő népvarieté céljából.

Rott Sándor elnök, hozzájárul az indítványhoz és ügyv. titkárral együtt vállalkozik ebben az ügyben eljárni. (Egyhangúlag elfogadjatik.)

Aalbach ügyv. titkár előterjeszti, hogy 1600. és 1132. sz. tagok, tagsági díjukra, illetve váltótartozásukra halasztást kértek. A kérés kellő megokolása folytán, a választmány a halasztást megszavazza.

Aalbach ügyv. titkár, visszatér a mult választmányi ülésen tárgyalta jótékonycélu előadásokra. Kérde, hogy a megbízott urak mily eredménnyel tárgyaltak az igazgató urakkal?

Szabó Sándor pénztáros bejelenti, hogy *Steinhardt* igazgató úrral beszélt ez ügyben és az, mivel márciusban nem volt lehetséges, április hó folyamán szívesen bocsájtja helyiségét az egyesület rendelkezésére.

Rott Sándor elnök felkéri *Szabó* pénztárost, hogy ismét beszéljen *Steinhardt* igazgató úrral és felkéri a többi megbízott urakat, hogy haladéktalanul lépjenek érintkezésbe az illető igazgató urakkal.

Aalbach ügyv. titkár, jelenti, hogy 1527. sz. tagtól levél érkezett, amelyben az illető az ellene fölhozott vádak dolgában némi magyarázattal szolgál. A választmány elhatározza, hogy az illető tagot állandó lakhelye hatóságától nyert rendőri erkölcsi bizonyítvány beküldésére utasítja.

Továbbá bejelenti a titkár, hogy az 1646. sz. tag hamis adatok alapján vétetett fel és részletes felvilágosítással szolgál.

(A választmány ezen tag felvételének megsemmisítését határozza el.)

Több tárgy nem lévén, elnök az ülést berekeszti.

H i r e k.

Felmentés. A „Magyarországi Artista Egyesület“ *Aalbach Jacques* ügyvezető titkár és az egyesület hivatalos lapjának felelős szerkesztőjének, a katonai szolgálat alól való felmentését kérvényezte a m. kir. Honvédelminisztériumtól, mely a kérésnek helyt is adott. A kérvény kedvező elintézése nagy előnyt biztosít az egyesületnek, mert mint közismert titkárunk tevékenysége egyesületünkben tényleg nélkülözhetetlen.

Kabaré a Margitszigeten. A Margitszigeten tudvalevőleg egy nagy klubhelyiség épült, mely eredetileg játéklklubnak volt tervezve, de a kormány az engedélyt erre a célra magtagadta. Mivel az épület már felépült, a vállalkozók egy nagyszabású szórakozóhelyet akarnak belőle létesíteni. A helyiségben elsőrangú kabaré-előadások is lesznek melyek vezetését *Wertheimer Károly* a „Kristálpalota“ igazgatója vette át, kinek a hatóság a játszási engedélyt már meg is adta. Tiszta szívből kívánjuk, hogy a vállalat prosperáljon.

Bodrogi József választmányi tagunk, ki a háboru kitörése óta a fronton teljesít szolgálatot, két heti szabadságot kapott, melyet itthon tölt el. *Bodrogi*, ki az egyesület régi buzgó választmányi tagja, megragadta az alkalmat, hogy a legutóbbi választmányi ülésen résztvehessen, ahol a jelenlevők szívélyesen üdvözölték.

Adomány. *Bálint Dezső* a „Royal Orfeum“ igazgatója, büntetéspénz címén két koronát küldött az egyesületnek, mely összeget a rokkant és segélyalap javára fordítottuk.

Az egyesület vezetőségéből ismét néhányan bevonultak, úgy, hogy most a vezetőség 12 tagja teljesít hadiszolgálatot és pedig: *Szöke Szakáll* (Gerő Jenő) II. alelnök, *Roland* (Lang) Robert ellenőr, *Mach Zsiga*

számvizsgáló és Hunyadi Emil, Bodrogi József, Váradi Arthur, Sziklai Benő, Sas Náci, Vécsei Miklós, Arányi Vilmos és Tacianu (Lehotzki) Sándor választmányi tagok.

Haláleset. Özv. Rottmann Adolfné f. év március hó 27-én hosszas szenvedés után, 82 éves korában elhunyt. Az elhunytban nagyrabecsült, szeretett elnökünk, Rott Sándor, édes anyját gyászolja, kit a bálványozásig imádott. Szolgáljon szeretett elnökünknek vigaszul, hogy szerető fiúként mindent elkövetett édes anyja élete alkonyának megszépítésére. Amikor szeretett elnökünknek őszinte, igaz részvétünket fejezzük ki, tudjuk, hogy ezzel az artistaság egész összeségének érzelmeit fejezzük ki.

Koszorumeqváltás. A „Folies Caprice“ igazgatósága és tagjai néha özv. Rottmanné koszoru megváltása címén 37 koronát küldtek be, mely összeget köszönettel a rendkívüli segélyalap javára fordítottuk.

Utólagos jelentés. Lapzártakor azon jelentést kaptuk, hogy a közismert író, a „Fővárosi Orfeum“ és „Folies Caprice“ sok évi háziszerezője dr. Haáz István szívzélhűdés folytán, hirtelen meghalt. Dr. Haáz István már két év óta betegeskedett és az utóbbi időben, olyan javulás mutatkozott, hogy barátai a legjobbat remélték, de csalódás volt, mert sajnos a halál hirtelen elszakította tőlünk. A „Magyarországi Artista Egyesület“ tiszteletbeli tagját, volt elnökét és jóakaróját veszítette el az elhunytban. Béke hamvaira! Emlékezetét örökké szeretetben és tiszteletben fogjuk tartani.

Figyelmeztetés.

Figyelmeztetjük tisztelt tagjainkat a választmány-nak azon határozatára, miszerint a tagdíjhátraléokra adott halasztás csak három hónapra szól és annak lejártával a tagdíjak befizetendőek, vagy pedig a halasztási kérvényt kell megújítani. A halasztási idő alatt a tag az alapszabályban körülírt jogokat nem élvezzi.

Azon tagok, akik a hadseregben hadiszolgálatot teljesítenek, a tagdíj fizetés alól fel vannak mentve, de csak abban az esetben, ha nincs alkalmuk mellékesen keresethez jutni vagy nincsenek szerződésben.

A „Magyarországi Artista Egyesület“ elnöksége.

Elnök: *Rott Sándor.*

I. alelnök: *Gyárfás Dezső.*

II. alelnök: *Szöke (Gerő Jenő) Szakáll.*

Ügyvezető titkár: *Aalbach Jacques.*

Segédtitkár: *Lénárd Béla.*

Pénztáros: *Szabó Sándor.*

Ellenőr: *Roland Róbert.*

Gazda: *Gerő József.*

Hivatalos órák naponta d. u. 3—4 óráig. Telefon: 28—75. Az ügyvezető titkár fogad naponta d. u. 3—4 óra közt.

Kiadja a „MAGYARORSZÁGI ARTISTA EGYESÜLET.“

Magyar artisták a harcmezőn.

A tábori postaszámokat — amennyiben azok általunk ismertek — szívesen tudatjuk. Kérdezősködéskor válaszbélyeg melléklendő.

Adám Adolf
Aldor Adolf
Arányi Vilmos
Árvai Rezső
Balog Sándor
Balacsis Viktor
Barna János
Barnéh Béla
Bauer Oszkár
Bergman Mór
Bernhardt József
Biringer Gyula
Bodrogi József
Boros (Berger) Géza
Böhm (O Brien) Markus
Dániel Nándor
Dévai Sándor
Dezsői István
Dezsői László
Domány Győző
Donnert Antal
Erös (Ehrmann) Muki
Faludi (Klein) Zsigmond
Filep Sándor
Fodor Ernő
Gábor Ernő
Gábos Géza
Galambos Elemér
Gallai Jenő
Geiger Izsó
Gergely (Rózsa) Lajos
Gerő Jenő (Szöke Szakál)
Goldmann Jenő
Göndör Ferenc
Göndör Miklós
Grell Mihály
Grünzweig (Gonda) Lipót
Guttman Vilmos
Halada Ferenc
Harsányi Rezső
Hauser Gyula
Herbst Náthán
Hergotti Stanislaus
Huber Sándor
Hunyadi Emil
Jaulus Mór
Iczkovits Károly
Izspász Péter
Kálmán Lajos
Karabin József
Kastyák Ferenc
Kenedi (Grün) Dezső
Kiss László
Klein Ferenc
Kollmann (Kardos) Oszkár
Kormos Hugó
Köczög János
Könyöt Adolf
Könyöt Alfons
Könyöt Arthur
Könyöt Oszkár
Könyöt Sándor
Kövári (Kalk) Lajos
Kövári (Kalk) Vilmos
Kraut (Tuark) Dezső
Lax Rezső
Lendvai Jenő
Lengyel Gyula
Lévai Andor
Löwinger Lajos
Mach Zsiga
Mack Zsigmond
Majdik Alajos
Margó Zsigmond
Máté Sándor
Meck Ferenc
Morgenroth Károly
Morgenstern Zsiga
Moritz Laci
Nádor Zsigmond
Nagy Jenő
Novák Mihály
Petes Joachim
Picard Jean
Pintér Mihály
Princz Ede
Purczeld József
Radó Sándor
Reisner Ferenc
Rittka Ferenc
Roland (Lang) Róbert
Rónai Bertalan
Roos Ignatz
Rosée Jenő
Sándor József
Sárai Sz. Karoly
Schachter Paul Jacques
Schlesinger Jenő
Sarkadi András
Sas Náci
Schmidterer Lehel
Schmidt János
Schneeberger Ede
Steinberger Izsó
Schosberger Mór
Schultheis Miksa
Schönberger Miksa
Steiner (Simai) Ede
Silberstein (Golem) Jakab
Simai István
Sipos Gyula
Schwartz Manó
Strasser Béla
Szajka Róbert
Székely Márton
Székely (Kulini)
Szemere Gyula
Szepesi Sándor
Szepesi Vilmos
Szerémi (Stern) Izsó
Sziklai Benő
Szirmai Vilmos
Stutzbart László
Stutzbart Mátyás
Tacianu (Lehotzki) Sándor
Tamási József
Tautz Károly
Tok Demeter
Tuma Erwin
Tyll József
Ujvári Ferenc
Vass Feri
Vasvári Adolf
Váradi (Weiss) Arthur
Váradi (Mandel) Géza
Vécsei (Weisz) Miklós
Vidos Jenő
Virág J. Pál
Wagner Lajos
Weiss Lajos
Widmayer Gusztáv
Widmayer Frigyes
Wolfertsberger Cajetán
Wollner Arthur
Wollner Gyula
Zalai Lipót
Zöldi Márton.